

קול רינה

רב פעלים - ע"ש הבן איש חי

בנשיאות מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל
ובראשות מו"ר הרב יורם אברג'ל זצוק"ל

פרשת עקב

אמרי נועם

שיחה לסדרת השבוע מאת מורתנו הרב

מעלת ברכת המזון

בברכה הראשונה של ברכת המזון - ברכת הזן - מוזכר פסוק הפרנסה: "פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון", אשר בו נרמזים שלושה שמות קדושים אשר על ידיהם הקב"ה מוריד את שפע הפרנסה לעולם. והיינו כי בראשי התיבות של "פותח את ידך" נרמזו השם הקדוש פא"י, וכן הם הגמטריא של השם הקדוש סא"ל, ובסופי התיבות של "פותח את ידך" נרמזו השם הקדוש חת"ך, וכן הוא הגמטריא של תיבת "ומשביע" שבפסוק. על כן ראוי ונכון לכוון היטב בשמות קדושים אלו בשעה שאומרים פסוק זה בברכת המזון וכן בתפילה, ובזכות זה יזכה האדם שתמיד תהיה פרנסתו מצויה לו בריווח ובכבוד.

כמו כן נטילת הידים שלפני אכילת הפת היא סגולה לפרנסה בשפע. לכן "על נטילת ידים" ראשי תיבות "עני", לרמזו שמי שמזלזל בנטילת ידים יבוא לידי עניות (ראה שבת סב, ב). מאידך, "מים" ראשי תיבות "מעושר מתנות ידך", לרמזו שמי שנוטל ידיו עם הרבה מים יזכה לעשירות, כפי שהעיד רב חסדא על עצמו שבגלל שהיה מקפיד ליטול ידיו עם מלוא חופניים של מים לכן נתנו לו מן השמים מלוא חופניים של טובה ועשירות (שבת שם).

לכן כשאדם מזדמן לסעודה לא יתעצל ליטול ידיו, ולבסוף גם לברך ברכת המזון בשמחה, כיון שנטילת הידים לפני אכילת הפת וברכת המזון לאחר כך הן שתי צינורות עיקריים שדרכם ה' משפיע לאדם את שפע הפרנסה.

נתבונן לרגע: הרי אילו היו אומרים לאדם שבמרחק מאה מטרים מהמקום שבו הוא יושב מונחים שני מפתחות שבאפשרותם לפתוח לפניו את כל שערי הפרנסה, בודאי שהיה רץ לקחת אותם משם בכל מחיר שבעולם. מדוע, אם כן, מתעצל הוא לקום ליטול ידים ולברך ברכת המזון, הלא אלו הם שני מפתחות הפרנסה?

כדי שאדם יזכה להפיק מברכת המזון את מלוא השפע הגנוז בה, עליו לברך אותה בכוונה גדולה ובמלוא הריכוז, ולא להתעסק בשום עיסוק חיצוני בזמן שהוא מברך. אדם שמפנה את השולחן וכיו"ב בשעת ברכת המזון ממש מזלזל בברכה הקדושה, ולמעלה מכך, במי שאותו הוא מברך וממנו הוא מבקש את בקשותיו - מלך מלכי המלכים הקב"ה. והפתרון הטוב ביותר לכל ההפרעות החיצוניות למיניהן בשעת ברכת המזון הוא - לברך את ברכת המזון מתוך הסיידור או מתוך הברכות, כמו שכתב בספר "פלא יועץ" (ערך ספר): "ומה טוב ומה נעים שיאמר כל התפילות וכל הברכות מתוך הספר, שזה מועיל לכוון במה שאומרים". צריך לנעוץ את העיניים בתוך האותיות הקדושות ולא להסירן משם עד תום הברכה. יש לדעת שבכל מילה ומילה בברכת המזון גנוזים אורות נפלאים ושפע עצום, ולכן יש לדקדק לקרוא את כל המילים של הברכה ולא לדלג אפילו מילה אחת כיון שזהו הפסד עצום.

בצור ירום

ביאור התביא מאת מורינו הרב

"טוב לי תורת פיך"

ע"י שאוהבים את העולם הבא שונאים את העולם הזה, ולזה מודים גם חכמי המוסר, במכתב מאליהו מביא בשם רבי ישראל סלנטר שנקודת הלב של יהודי היא אחת, אם נטעת בנקודה זו אהבת ה', כל זמן שהיא קיימת, לא תכנס שם ממשלה זרה, אבל אם יצר הטוב מסתלק הצידה אפילו לשבריר שניה, מיד הצד השני תופס את מקומו. היסוד כאן הוא שאסור שיהיה מצב שהקדושה תתפנה, אלא "שויתי ה' לנגדי תמיד" (תהלים ט"ז), העבודה של היצר הטוב צריכה להיות ללא הפסקה. לכן הצדיקים מעולם לא פסיקו פומייהו מגירסא, כי הם יודעים שברגע שהם יפסיקו מגירסתם, יכנסו בראשם כל מיני רעיונות חדשים.

כשאדם נמצא ברע הוא לעולם לא ירגיש בטוב, אדם שלא מבין ביהלומים, כאשר יזדמנו לפניו יהלומים הוא יחשוב שאלו הם שברי זכוכית, הוא אפילו מסוגל להשליך אותם לאשפה, כך יש הרבה אנשים שלא מבינים מהו הערך של דף גמרא, הרי גם אם נמכור את כל כדור הארץ עם כל תכולתו, לא נוכל לרכוש עם זה אפילו מילה אחת של תורה. דוד המלך אומר "טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף" (תהלים קי"ט).

זמני השבת

צאת השבת:		הדלקת נרות:	
21:01	20:09	19:19	ירושלים
20:58	20:07	19:16	תל אביב
21:02	20:09	19:19	חיפה
20:59	20:07	19:17	באר שבע

ענקי הרוח

מעשיות על גדולי החכמי ישראל

רבי יהודה פתייה, כ"ז אב

תלמידו של "הבן איש חי" בהיותו בגיל 17 נתבקש לעבור לפני התיבה בבית מדרשו של ר' עבדאללה סומך. לאחר שאחד הנוכחים טען שלא ממנים לשליח ציבור צעיר שלא נתמלא זקנו קם ר' עבדאללה סומך ממקומו ובתגובה סמך את ר' יהודה כרב ומורה הוראה.

כאשר עלה רבי יהודה פתייה לארץ ישראל, ביומו השני בירושלים, בא לבקרו הרב הגאון רבי אברהם עדס. רבי יהודה קיבלו בכבוד הראוי ושאל אותו בהתרגשות "מדוע הטריח כבודו את עצמו לבוא לבקרני?" השיב לו הרב עדס: "בדבר חשוב מאוד באתי אליך". "מהו הדבר?" שאל הרב פתייה. "האם זה נכון שכבודו כתב פירוש על האדרא רבא והאדרא זוטא ועדיין לא הדפיס אותו?". "כן", ענה הרב פתייה, "כתבתי את הפירוש לפני כחמש עשרה שנה. אך מניין ידוע לרב על פירושי זה? הרי דבר זה לא גיליתי לשום אדם מעולם ורק אבי יודע על כך".

הרב אברהם עדס סיפר לו כי נגלה אליו התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א בחלום וכך אמר לו: "בימים הקרובים צריך לעלות לירושלים ארי מבבל, רב גדול ומקובל עצום בשם יהודה פתייה, אשר כתב פירוש על ה"אידרא רבא" וה"אידרא זוטא" שחיברתי. וזה כמה שנים נמצא באמתחתו ולא הדפיסו. אבקשך להשפיע עליו שיוציאו לאור ולעזור לו בזה", על כן באתי אל כבודו לוודא את אמיתות החלום ולהשפיע על כבודו להדפיס את הפירוש. ענה רבי יהודה פתייה ואמר: "צעיר הייתי לימים, ולא רציתי להוציאו לאור, אך כעת ברור לי, כי מהשמיים מסכימים לפירושי, והנני בעזרת ה' אוציאו לאור בקרוב".

נקודה בפרשה

נקודה למחשבה מאת רבנו הגאון החיד"א שליט"א

שמחה אמיתית

"וְהָיָה עֵקֶב תִּשְׁמְעוּן" (דברים ז' י"ב).

שמעתי מאבא האהוב עטרת ראשינו רבינו יורם מיכאל אברג'ל שאמר בשם חכמינו הקדושים, אין והיה אלא לשון שמחה, כלומר, כל מקום שהתורה הקדושה משתמשת במילה "והיה" זה מראה על שמחה שיש כאן. ולפי זה ביאר אבא היקר על פי גדולי החכמים, ובראשם האור החיים הקדוש כר', "וְהָיָה עֵקֶב תִּשְׁמְעוּן", איפה השמחה האמיתית? עקב תשמעון, כשאדם זוכה לשמוע בקול ה' יתברך שמו, ולזכות לקיים את התורה הקדושה ואת המצוות, שם הוא זוכה לשמחה.

אבל אם האדם הוא אדם טוב, ויש בו המון דברים טובים, רק שהוא לא שומע בקול ה' יתברך, אין בו שמחה. יתכן שיש לו ממון, ויתכן שיש לו כל מיני הנאות חולפות וזמניות, אבל שמחה אמיתית, שמחה ממש, אין לו. ואימתי יזכה לשמחה אמיתית וטהורה? כשהוא זוכה לשמוע בקול ה' יתברך.

עוד שמעתי מאבא היקר "וְהָיָה עֵקֶב תִּשְׁמְעוּן", והיה זה לשון שמחה, עקב - מורה על ענווה, אימתי האדם יהיה שמח באמת? כאשר הוא יתנהג בענווה אמיתית, כי כאשר האדם מתנהג בענווה, הוא מבין שלא מגיע לו כלום, וכל מה שה' יתברך נותן לו זה חסד גדול, ממילא הוא לא מתאכזב משום דבר, וכל דבר טוב שיש לו הוא שמח ומודה לה' בלי סוף, וזו האמת, כי באמת ה' יתברך נותן לכל אדם הרבה יותר ממה שמגיע לאדם.

ועוד ביאר אבא היקר רבינו יורם אברג'ל, והיה עקב, איפה השמחה האמיתית? עקב, עקב זה סוף, כלומר אימתי האדם יהיה שמח וטוב לב באמת? אחרי מאה ועשרים שנה, כמו שאמר שלמה המלך עליו השלום באשת חיל, "ותשחק ליום אחרון", כי בעולם הזה, כמה שהאדם ישמח, לעולם השמחה שלו היא לא מושלמת, כי תמיד יש משהו קטן שגם מעיב על שמחה, אולם אחרי מאה ועשרים שנה, אז תהיה שמחתו האמיתית של האדם.

ועוד אמר לנו אבא היקר רבינו יורם אברג'ל, "וְהָיָה עֵקֶב תִּשְׁמְעוּן", אימתי "והיה" לשון שמחה? עקב, מלשון עקבתא דמשיחא, עיקר השמחה תהיה בעזרת ה' יתברך בביאת משיח צדקנו במהרה בימינו, באהבה וברוב חיבה. ולכן על זה אנחנו מתפללים לה' יתברך תמיד "תשכון בתוך ירושלים כאשר דיברת, וכסא דוד עבדך מהרה בתוכה תכין".

רב פעלים

תלמידים מספרים על מורנו הרב

הרב נמצא איתנו

כשבתנו בת השנתיים וחצי, הייתה תינוקת בת מספר חודשים, היא לא הייתה מוכנה כלל לקחת בקבוקים ומוצצים, לאחר בדיקה אצל אחות נאמר לנו שיש לה לשון קשורה וצריך ללכת לרופא ילדים מומחה על מנת לבצע ניתוח קטן שבמהלכו יחתכו לה את הקשר בלשון.

הגיע יום הניתוח, כמובן שהייתי בלחץ גדול, בכל זאת תינוקת קטנה... אני נהגתי ברכב כשבועלי יושב מאחור ובדרך הוא למד מספרו של הרב "בצור ירום". בפרק היה כתוב שמי שלומד מספרו של הרב, הרב נמצא איתו בכל מקום שיהיה. בדיוק כשהגענו לחניית המרפאה בעלי הגיע לסיום הפרק, שמחנו בכך ויצאנו מהרכב. נכנסנו למרפאה שם קיבל אותנו הרופא, נכנסנו לחדרו, הסברנו לו את סיבת בואנו, כמובן עם הפנייה מצורפת. הרופא ביקש שנשים את הילדה על מיטת הטיפולים, בעודי רועדת, הרופא מסתכל עלינו ושואל, תסבירו לי שוב מה הסיבה שהגעתם אליי?

לא הבנו, הרי הסברנו לו בדיוק לפני מספר רגעים... הרופא ממשיך ואומר, לילדה אין לשון קשורה, הכל בסדר גמור איתה, אתם יכולים ללכת הביתה. הופתענו מתשובת הרופא אבל הבנו בהחלט שהרב היה שם איתנו בזכות הלימוד שלמדנו בדרך. כבר כשהגענו הביתה הילדה תפסה בקבוק בפה והתחילה לאכול...!! ב"ה שזכינו ועוד זוכים ללמוד מהרב ולקבל ממנו בכל יום ויום.

שואל ומשיב

הלכת אקוטאליות מאת רבנו החיד"א שליט"א

סעודות שבת קודש

שאלה: אדם שיש לו בבית כמה משרתים לעשות דברו וכל אשר יצטרך, האם צריך גם לעשות בעצמו הכנה לכבוד שבת, או שמא די בזה שיאמר להם מה לעשות ומה לפעול, וזה יחשב כמו שהכין ועשה בעצמו לכבוד שבת?

תשובה: אפילו אם יש לאדם כמה משרתים בבית לשמשו, יזהר לעשות הוא בעצמו איזה שימוש לכבוד שבת, כמו שאמרו בגמרא הקדושה על גדולי חכמי ישראל שהיו מכינים בעצמם ההכנות לשבת קודש, כגון רב חסדא שהיה מחתך ירק לכבוד שבת. וכן רבה ורב יוסף היו מבקעים עצים, שכידוע בזמנם לבקע העצים הייתה מלאכה גדולה ומאומצת, ורבי זירא מדליק אש, שגם הדלקת האש הייתה קשה בימים ההם שהיו מדליקים את האש מניצוץ האבנים, ולא היו גפרורים כאשר בזמן הזה. ורבי אבהו נופח במפוח, ורב פפא גדיל פתילות, ורב נחמן מתקן הבית.

וכתב גאון עוזנו מרן הרב החיד"א הקדוש בספרו הבהיר מחזיק ברכה בשם ספר הכונות ישן, שהזיעה שהאדם מזיע בעסקי צרכי שבת, הקדוש ברוך הוא מוחק בו כל העונות כמו הדמעות, יעוין שם. והעד העיד בנו גאון

עוזנו מרן הבן איש חי זלה"ה על מור אביו הקדוש רבינו אליהו חיים זלה"ה, שהיה נוהג בכל ערב שבת ללכת לשוק למקום שמוכרים פירות לקנות פירות לצורך שבת, והוא היה בורר ומניח לתוך המאזנים של החנוני, ואחר כך ישא המשרת את הפירות ויביאם לבית.

שאלה: האם די בזה שיעשה הכנה לשבת קודש ביום שישי בבוקר, או שמא צריך להכין גם סמוך לשבת, כדי שיהיה ניכר שלכבוד שבת עושה ומכין?

תשובה: הגם שהכין האדם כבר משחרית לכבוד שבת קודש, מצוה להוסיף להכין בין השמשות, וכמו שאמרו במדרש רבי תנחומא, אמר רבי זעירא אף על פי שמכין אדם משחרית, מצוה שיוסיף בין השמשות, שנאמר לחם משנה, והעד העיד בנו גאון עוזנו מרן הבן איש חי זלה"ה על עטרת ראשינו הרב מור אביו רבינו אליהו חיים זכור לטוב שהיה מנהגו להכין בסוף היום למלאת קערות במיני מתיקה ומיני פירות, שיניחום על השלחן בסעודה ראשונה של ליל שבת, שהיה מנהגו הטוב להרבות באלה על השולחן לכבוד שבת. ע"כ. וכן מנהג מרן אאמו"ר רבינו ירום מיכאל אברג'ל שליט"א לעשות הכנה זו לכבוד שבת, וכתב מרן הבן איש חי זלה"ה "וצריך כל אדם ליחד לו איזה הכנה לעשותה לכבוד שבת בסוף היום, קודם שילך לבית הכנסת להתפלל", וכתב, "ואנא עבדא מנהגי לתקן נרות שבת סמוך להדלקתם".

גאולה ומשיח

פנינים והנהגות מנח"ל החסידות

גם הקב"ה צודק

כשנפטרה בתו של רבי מנחם מענדל מזדונסקא וואלא, הצטער אביה צער רב ולא מצא נוחם לעצמו. שידלוהו בני ביתו שיסע לקוצק, לרבי מנחם מענדל. שמע לבקשתם, בא לקוצק ונכנס לרבי.

הקשה הרבי מקוצק על גמרא אחת ומיד תירץ הרב מזדונסקא וואלא את הקושיא. הקשה הרבי על תוספות ושוב עמל ותירץ את הקושיא. שוב הקשה הרבי ושוב תירץ הרב. נענה הרבי ואמר: אם על הגמרא אין מקום לקושיא, הגמרא צודקת. על התוספות אין מקום לקושיא, בעלי התוספות צודקים. ברור שגם על הקב"ה אין מקום לקושיא, הקב"ה בוודאי צודק...

תקציר: אסתר בורחת אל היער, שם היא נתפסת ע"י שוודים.
ראש השוודים מכריע כי ישבו אותה וידרשו תמורת שחרורה סכום כסף עתק

בת היער

סיפורה של בת הש"ך

פרק י"ג

מאת: ר. אהרונ

כאובה ומושפלת המתינה אסתר.
יום, ועוד יום, ועוד יום.
שבויה בידי שוודים צמאי דם

פרטי התקשרות קול רינה
08-6381000

חפשו אותנו בפייסבוק:
הרב יודם אברל זצ"ל
www.facebook.com/haravyoram

www.abargel.co.il
אתר קול רינה נתיבות

054-9151553

[didIiHARAV-HABERGEL](https://www.youtube.com/channel/UCdidIiHARAV-HABERGEL)
יוטיוב הרב יודם אברל

פניני השבוע

תמיד תהיה בנתינה כמו השמש, אהוב את ה' בכל לבך, וכוון בכל מעשיך שיהיו לשם שמים.

העלון מוקדש:

להצלחת משפחת צפוני הי"ו
לרפואת אהרון בן אסתר הי"ו
לרפואת אריה חי חורי בן יהודית אסתר הי"ו
לע"נ קטורה בת רבקה ז"ל
לע"נ יניב מאיר בן רחל ז"ל
לע"נ אליהו מרדכי בן חנה ז"ל

הרב יורם הבטיח:

אני יודע שכולם צריכים הגנה, ואת ההגנה לקחתי עלי...

"כל מי שפעם בחיים חתם לי הוראת קבע, בשביל לחזק את הישיבה הקדושה שהיא מקום להשראת שכינה, תפקידי להגן עליך!"

יורם הבטיח

בן איש חי 1 ת.ד. 102 נתיבות
טל': 08-6381000